

ātmavidyā
e-Learning

**பூஜ்யஸ்ரீ ஞானநந்தபாரதீஸ்வாமிகள் இயற்றிய
ஜீவயாத்ரா**

www.atmavidya.online

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

प्रार्थना

ātmavidyā
e-Learning

आत्मोद्धारणकामानां दक्षिणामूर्त्यनुग्रहात्।
आत्मविद्या तत्फलं च प्रवर्धेतां निरन्तरम्॥

ஆத்மோத்தாரணகாமாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்யநுக்ரஹாத்।
ஆத்மவித்யா தத்பலம் ச ப்ரவர்தேதாம் நிரந்தரம்॥

श्रीदक्षिणामूर्ति-सुदेशिकेन्द्रं द्वैपायनं सूत्रकृतं मुनीन्द्र३३म्।
श्रीशङ्करं भाष्यकृतं यतीन्द्रं मद्देशिकश्चापि नमामि वित्यै॥
त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव।
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देवदेव॥
ओं नमो ब्रह्मादिभ्यो ब्रह्मविद्यासंप्रदायकर्तृभ्यो वंश-ऋषिभ्यो महद्भ्यो
नमो गुरुभ्यः। सर्वोपप्लवरहितः प्रज्ञानघनः प्रत्यगर्थो ब्रह्मैवाहमस्मि।

ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தி-ஸுதேஸரிகேந்த்ரம் த்வைபாயநம்

ஸூத்ரக்ருதம் முநீந்த்ரம்।

**ஸ்ரீஸங்கரம் பாஷ்யக்ருதம் யதீந்த்ரம் மத்தேஸரிகஞ்சாபி நமாமி வித்யை॥
த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ பந்துஸ்ச ஸகா த்வமேவ।
த்வமேவ வித்யா த்ரவிணம் த்வமேவ த்வமேவ ஸர்வம் மம தேவதேவ॥
ஓம் நமோ ப்ரஹ்மாதிப்யோ ப்ரஹ்மவித்யாஸம்ப்ரதாயகர்த்ருப்யோ
வம்ஸ-ரிஷிப்யோ மஹத்ப்யோ நமோ குருப்ய:। ஸர்வோபப்லவரஹித:
ப்ரஜ்ஞாநகந: ப்ரத்யகர்த்தோ ப்ரஹ்மைவாஹமஸ்மி॥**

नित्यानन्दसुखं पदं सुविमलं प्राप्तुं समीहायुताः
सर्वेजन्मभृतः सदा व्यसनिनस्तत्स्थानसंमार्गणे।
एवं सत्यपि साध्यसाधनयुगं सम्यङ् न जानन्ति ते
न प्राप्ता ह्यधुनापि सौख्यपदवीं स्वाभीष्टरूपां यतः ॥ १॥

நித்யாநந்தஸுகம் பதம் ஸுவிமலம் ப்ராப்தும் ஸமீஹாயுதா:
ஸர்வே ஜந்மப்ருத: ஸதா வ்யஸநிநஸ்தத்ஸ்தாநஸம்மார்கணே।
ஏவம் ஸத்யபி ஸாத்யஸாதநயுகம் ஸம்யங் ந ஜாநந்தி தே
ந ப்ராப்தா ஹ்யதுநாபி ஸௌக்யபதவீம் ஸ்வாபீஷ்டரூபாம் யத:॥ 1

तत्प्राप्त्यै प्रभुसंमितापि कृपया त्रय्यन्तसारान्विता
वल्ली काठकमध्यगा कविसमं प्रोत्साहयन्ती नरान्।
एवं साधनकल्पनां रचयते सन्मार्गगानां सतां
तद्विष्णोः परमं पदं च सहसा गन्तुं मनीषावताम् ॥ २ ॥

தத்ப்ராப்த்யை ப்ரபுஸம்மிதாபி க்ருபயா த்ரய்யந்தஸாராந்விதா
வல்லீ காடகமத்யகா கவிஸமம் ப்ரோத்ஸாஹயந்தீ நராந்।
ஏவம் ஸாதநகல்பநாம் ரசயதே ஸந்மார்ககாநாம் ஸதாம்
தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ச ஸஹஸா கந்தும் மநீஷாவதாம்॥ 2॥

आत्मानं रथिनं ब्रवीति निगमः बुद्धिं च तत्सारथिं
देहं स्यन्दनमिन्द्रियाणि तुरगान् शब्दादि तद्गोचरम्।
चेतः प्रग्रहमादरेण य इमान् वश्यांस्तनोत्यात्मवान्
तस्यैवाप्यमिदं पदं सुखघनं पारं परं ह्यध्वनः॥ ३ ॥

ஆத்மாநம் ரதிநம் ப்ரவீதி நிகம: புத்திம் ச தத்ஸாரதிம்
தேஹம் ஸ்யந்தநமிந்த்ரியாணி துரகாந் ஸப்தாதி தத்கோசரம்।
சேத: ப்ரக்ரஹமாதரேண ய இமாந் வஸ்யாம்ஸ்தநோத்யாத்மவாந்
தஸ்யைவாப்யமிதம் பதம் ஸுககநம் பாரம் பரம் ஹ்யத்வந:॥ 3॥

प्राप्यं तत्परमं सुखं हि मुनयः मोक्षं समाचक्षते
जीवेशानजगद्विशेषरहितं ज्ञानैकसाध्यं ध्रुवम्।
येनात्मन्यतिरोहितः स्वमहिमानन्दात्मको भासते
मिथ्याध्यासमतिश्च येन गलति ज्ञानं तदेवामलम्॥ ४ ॥

ப்ராப்யம் தத்பரமம் ஸுகம் ஹி முநய: மோக்ஷம் ஸமாசக்ஷதே
ஜீவேஸாநஜகத்விஸேஷரஹிதம் ஜ்ஞாநைகஸாத்யம் த்ருவம்।
யேநாத்மந்யதிரோஹித: ஸ்வமஹிமாநந்தாத்மகோ பாஸதே
மித்யாத்யாஸமதிஸ்ச யேந கலதி ஜ்ஞாநம் ததேவாமலம் ॥ 4॥

आस्तिक्यं दृढमूलमेव मनुजः सम्पादयत्वादितः
कर्माचारयुतस्ततश्च भवतु स्वर्गादिभोगेच्छया।
स्वर्गादावपि च क्रमेण गमितो नैराश्यमेवास्थिरे
नित्यानित्यविचारणे स्वधिकृतस्तत्त्वं समन्विच्छतु ॥ ५॥

ஆஸ்திக்யம் த்ருடமூலமேவ மநுஜ: ஸம்பாதயத்வாதித:
கர்மாசாரயுதஸ்ததஸ்ச பவது ஸ்வர்காதிபோகேச்சயா।
ஸ்வர்காதாவபி ச க்ரமேண கமிதோ நைராஸ்யமேவாஸ்திரே
நித்யாநித்யவிசாரணே ஸ்வதிக்ருதஸ்தத்வம் ஸமந்விச்சது॥ 5॥

मनुजः - मनीतन्, आदितः - முதலில், दृढमूलम् - நன்கு உறுதியான, आस्तिक्यं - (வேதத்தில்) நம்பிக்கையை, सम्पादयतु एव। - பெற்றே ஆக வேண்டும்.
ततः च - பிறகு, स्वर्गादिभोगेच्छया - விண்ணுலகம் முதலான
இன்பப்பொருள் நுகர்ச்சியை விரும்பி, कर्माचारयुतः - முறைப்படி
செயல்களைச் செய்பவனாக, भवतु। - விளங்கட்டும். क्रमेण च - பிறகு
காலப்போக்கில், अस्थिरे - நிலையில்லாத, स्वर्गादौ अपि - விண்ணுலகம்
முதலானவைகளிலும், नैराश्यं गमितः - ஆசையை அகற்றியவனாய்,
नित्यानित्यविचारणे - நிலைத்தது எது, நிலையில்லாதது எது என்கிற
ஆராய்ச்சியில், स्वधिकृतः - ஆழ்ந்த ஈடுபாடு உடையவனாய், तत्त्वं -
மெய்பொருளை, समन्विच्छतु। - நன்கு தேடுவதற்கு விரும்பட்டும்.

ப்ரமாண லக்ஷணம்

எந்த ஒன்றால் நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட அறிவை பெறுகிறோமோ அந்த அறிவை வேறு எதனாலும் பெற முடியாமல் இருந்தால் தான் அதற்கு ப்ரமாணம் என்ற தன்மை ஸித்திக்கும். அதில் சந்தேகம் வரக்கூடாது ; பயனும் இருக்க வேண்டும்.

प्रमाण लक्षणम् -

अनधिकतत्व-अबाधितत्व-असन्धिग्धत्व-अर्थवत् ज्ञानकरणं प्रमाणम्।

இந்திரிய வயமயங்கி

இறப்பதற்கே காரணமாய்

அந்தரமே திரிந்துபோய்

அருநரகில் வீழ்வேற்குச்

சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச்

சிவமாக்கி எனையாண்ட

அந்தமிலா ஆனந்தம்

அணிகொள்தில்லை கண்டேனே

(மாணிக்கவாசகர்)

மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்

கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்

நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி

நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி

- (மாணிக்கவாசகர்)

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்
மீட்டு இங்குவந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்ப கட்டழிக்க வல்லானே
நள் இருளில் நட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டிநாட்டானே

(மாணிக்கவாசகர்)

கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் எட்டாத வாழ்க்கைக்குப்
பயனுள்ள கருத்துக்களை அறிவிக்கும் நூலை
அறிவுபூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்வதற்குப் பெயர் ஸ்ரத்தா

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்

(திருக்குறள்- 0028)

मनुजः - मनीतन्, आदितः - முதலில், दृढमूलम् - நன்கு உறுதியான, आस्तिक्यं - (வேதத்தில்) நம்பிக்கையை, सम्पादयतु एव। - பெற்றே ஆக வேண்டும்.
ततः च - பிறகு, स्वर्गादिभोगेच्छया - விண்ணுலகம் முதலான
இன்பப்பொருள் நுகர்ச்சியை விரும்பி, कर्माचारयुतः - முறைப்படி
செயல்களைச் செய்வனாக, भवतु। - விளங்கட்டும். क्रमेण च - பிறகு
காலப்போக்கில், अस्थिरे - நிலையில்லாத, स्वर्गादौ अपि - விண்ணுலகம்
முதலானவைகளிலும், नैराश्यं गमितः - ஆசையை அகற்றியவனாய்,
नित्यानित्यविचारणे - நிலைத்தது எது, நிலையில்லாதது எது என்கிற
ஆராய்ச்சியில், स्वधिकृतः - ஆழ்ந்த ஈடுபாடு உடையவனாய், तत्त्वं -
மெய்பொருளை, समन्विच्छतु। - நன்கு தேடுவதற்கு விரும்பட்டும்.

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

उपसंहार-श्लोकः

ईश्वरो गुरुरात्मेति मूर्तिभेदविभागिने।
व्योमवत्व्याप्त-देहाय दक्षिणामूर्तये नमः॥

ययात्मविद्यया ज्ञेयं सर्वं ब्रह्मेति निश्चयः।

तयात्मविद्यया सर्वे मुच्यन्तामात्मबन्धनात्॥

ஈஸ்வரோ குருராத்மேதி மூர்த்திபேதவிபாகிநே।
வ்யோமவத்வ்யாப்த-தேஹாய தக்ஷிணாமூர்த்தயே நமः॥

யயாத்மவித்யயா ஜ்ஞேயம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மேதி நிஸ்சயः।
தயாத்மவித்யயா ஸர்வே முச்யந்தாமாத்மபந்தநாத்॥